

Замислите тенисера који у једној години освоји Australian Open, одбрани титулу на Ролан Гаросу, због повреде (истезања мишића потколенице) прескочи Вимблдон – али победи на Отвореном првенству Америке. И све то понови и следеће године. И још, наравно, за све то време буде први рекет света.

Да ли је ово текст о Новаку Ђоковићу?

Не.

Ма колико му аутор текста желео овакве успехе ипак када се пише о тенису, не мора овај национални јуноша бити увек главни глумац.

Ко је власник свих оних набројаних успеха који делују тако невероватно?

Како ли је сретна земља која има таквог спортисту?

Колико паркова испред Народне скупштине би такав један атлета напунио када долази да отаџбини донесе пуне руке трофеја, колико реклама би снимио, са колико се председника састао, колико би се документараца направило?

Да ли звучи чудно да је један такав спортиста пре "само" двадесет година бранио боје наше државе?!

Реч је о – Моники Селеш.

